

Εφετείο Θεσσαλονίκης: 89/2001

Πηγή: Αρμενόπουλος 2001, σελ. 1379

Οικονομικό κίνητρο πέραν της αποζημίωσης απόλυσης μόνον όταν υπάρξει οικονομική ευχέρεια του εργοδότη. Δικαιοπραξία με αίρεση αναβλητική. Είναι και εκείνη με την οποία συμφωνήθηκε ανάμεσα στον εργοδότη και τον εργαζόμενο η υπό του πρώτου καταβολή στο δεύτερο ενός χρηματικού ποσού ως πρόσθετης αποζημίωσης, λόγω πρόωρης λύσης της σύμβασης στα πλαίσια της απόφασης του πρώτου να προβεί σε μείωση του προσωπικού του για λόγους οικονομικούς, αν συντρέξει στο μέλλον ορισμένη ουσιαστική προϋπόθεση, η συνδρομή της οποίας θα διαπιστώνεται από τον ίδιο (εργοδότη). Στην περίπτωση αυτή παρακώλυση της πλήρωσης της αίρεσης εναντίον της καλής πίστης, υπάρχει και όταν κρίνεται από τον εργοδότη κατάφωρα άδικα ότι δεν πληρώθηκε η αίρεση, όχι όμως και όταν θα μπορούσε κατά υποκειμενική εκτίμηση, να είναι διάφορη η κρίση του. Ανάθεση από το διοικητικό συμβούλιο σε κάποιο μέλος του ή σε τρίτο της ενάσκησης ορισμένων αρμοδιοτήτων του ή της διεξαγωγής ορισμένων εργασιών. Ενεργεί ως αντιπρόσωπος του διοικητικού συμβουλίου.

Πρόεδρος: Χαρίλαος Αγγελόπουλος (εισηγητής)

Δικαστές: Β. Τσιότρας, Α. Μηλιόπουλος

Δικηγόροι: Ε. Γερογιάννη – Β. Αντωνόπουλος

(201 και 207 ΑΚ)

Επί αγωγής με την οποία διώκεται από τον εργαζόμενο η καταβολή από τον εργοδότη του ενός χρηματικού ποσού που στηρίζεται σε καθαρή, χωρίς δηλαδή αίρεση, δικαιοπραξία, ο ισχυρισμός του τελευταίου, εναγομένου περί του ότι η εν λόγω δικαιοπραξία καταρτίστηκε με αναβλητική αίρεση που δεν πληρώθηκε, συνιστά, γιατί αποδίδει σ' αυτήν περιεχόμενο διαφορετικό από το επικαλούμενο με την αγωγή, άρνηση αυτής και για το λόγο αυτόν ο ενάγων έχει υποχρέωση ν' αποδείξει την επικαλούμενη από αυτόν κατάρτιση πλήρους δικαιοπραξίας (βλ. σχετ. ΑΠ 295/1995 ΕλλΔνη 1997.100). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 201 και 207 ΑΚ προκύπτει ότι δικαιοπραξία με αίρεση αναβλητική, στην οποία έχει εφαρμογή η δεύτερη από τις πιο πάνω διατάξεις του ΑΚ είναι και εκείνη με την οποία συμφωνήθηκε ανάμεσα στον εργοδότη και τον εργαζόμενο η υπό του πρώτου καταβολή στο δεύτερο ενός χρηματικού ποσού ως πρόσθετης αποζημίωσης, λόγω της πρόωρης λύσης της σύμβασής των στα πλαίσια της απόφασης του πρώτου να προβεί σε μείωση του προσωπικού του για λόγους οικονομικούς, αν συντρέξει στο μέλλον ορισμένη ουσιαστική προϋπόθεση, η συνδρομή της οποίας θα διαπιστώνεται από τον ίδιο (εργοδότη). Στην περίπτωση αυτήν παρακώλυση της πλήρωσης της αίρεσης εναντίον της καλής πίστεως, κατά την έννοια της άνω διάταξης, υπάρχει και όταν κρίνεται από τον εργοδότη κατάφωρα άδικα ότι δεν πληρώθηκε η αίρεση, όχι όμως και όταν θα μπορούσε κατά υποκειμενική εκτίμηση να είναι διάφορη η κρίση του (βλ. σχ. ΑΠ 986/1998 ΕλλΔνη 1999.313). Τέλος, από τις διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 1 και 3 του Καταστατικού της εκκαλούσας προκύπτει ότι το διοικητικό συμβούλιο αυτής «εκπροσωπεί την ένωση δικαστικά και εξώδικα και αποφασίζει πάνω σε όλα τα θέματα που αφορούν τη διοίκηση, τη διαχείριση και γενικά τη λειτουργία της Ένωσης, μέσα στα πλαίσια του νόμου, του παρόντος καταστατικού, του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας και των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης, καθώς και των αποφάσεων των τοπικών συνελεύσεων και των ΚΟΠΕΑ». Και ότι «το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να μεταβιβάζει με ειδική απόφασή του την άσκηση ορισμένων αρμοδιοτήτων του ή